

VALL PALOU en DIÀLEG i OBRA RECENT DOS MIL TRETZE

Amb **DIÀLEG**, l'obra pictòrica i en ceràmica raku de **Vall Palou** es posen en correspondència, convivència i individualitat pròpia amb obres d'altres artistes del fons de la Fundació, que es mostren unes i altres per primera vegada.

L'exposició és distribuïda i organitzada a partir dels punts de fuga en l'espai, o punt de vista frontal, amb l'obra dels *artistes en diàleg*, al voltant de les quals s'hi agrupen obres de períodes i estils diversos, no vistes abans, de l'autora.

S'hi han creat 6 nuclis de diàleg amb obres de **Markus Oehlen**, **Krishna Murari**, **Ravi Agarwal**, **Sabhan Adam**, **Herbert Brandl**, **Günther Förg** i **Vall Palou**. I, a manera de conclusió i de síntesi, i d'obertura, es presenta, aïllada, una sèrie de pintures en gran format de **Vall Palou**, com a **OBRA RECENT 2013**, en la nova sala que la Fundació inaugura.

A l'entorn de l'artista alemany **Markus Oehlen**, es reivindica una visió lúdica i positiva del combat entre contraris en la pintura reinventada també per **Vall Palou**: de la descomposició de la imatge a les noves tècniques de visió; de la realitat a l'abstracció; de la pintura gestual a la música pintada; dels colors àcids al moviment de les formes i els fons.

L'escultura de l'artista emergent indi **Krishna Murari**, amb un personatge cobert de pell, com un tòtem contemporani, dóna ànima a les obsessives imatges de destrucció i dolor en lloc de dissecar-les en la cultura de l'espectacle i del consum. Imatges en vídeo que són documents del real, tant humanes com ho són les aproximacions imaginatives i sense forma donada de la pintura, de **Vall Palou**, a la lluita contra el turment i el dany, contra els poders devastadors i les manifestacions del mal.

La instal·lació de **Ravi Agarwal** en el sorral prop del riu, fotografiada per aquest artista i activista ambiental indi, ens remet a la terra ferida, en aquest cas la de la natura per la sobreexplotació urbana. Els brots fèrtils de la vida són substituïts per una violència manifesta. La pintura ferida ha estat una de les recerques més expressives de la pintura de l'informalisme abstracte, tendència que **Vall Palou** explora amb continuïtat i originalitat.

Les dues extraordinàries i majestuoses pintures, quasi murals i també totèmiques, de l'ascendent i preminent artista siri **Sabhan Adam**, ens distorsionen el sentit de bellesa en una doble màxima que **Vall Palou** fa seves: "com més s'explora les tècniques del retrat fora del realisme fotogràfic, millor captem l'ànima humana; i com més ens fixem en el

rostre i el cos dels desvalguts, major expressió guanya d'humanitat la pintura". Lluny, doncs, de la còpia i de l'idealisme, en una llarga tradició a Occident i en aquest cas a l'Orient Mitjà, la pintura és un camí d'introspecció de la figuració, sia exterior sia interior. En una altra vessant, les formes escultòriques de **Vall Palou**, en raku, expressen el combat de la forma, en el monocrom misteriós del negre del fum i l'expressió gestual en l'impacte tàctil contra el cànon de la forma. Entre la bellesa del repòs i la intervenció incandescent cicatritzada.

El paisatge d'**Herbert Brandl**, celebrat pintor austríac, és, com bona part de la pintura europea que es reinventà en els anys vuitanta, alhora abstracta i figurativa, molt expressiva, al punt que les pinzellades gruixudes veloces i les sobreposicions de colors assoleixen una autonomia formal i una referència en la representació. La qualitat pictòrica crea un paisatge sensible, inèdit o evocat, i ens recorda la permanència de la natura en l'anomenada societat líquida. Els paisatges de **Vall Palou**, més anímics, restitueixen la natura de la pintura com a naturalesa, sense referència, en una creació pura, endogàmica, sense equivalència.

El ritme gestual, les formes simples, els gargots, l'ordre i l'harmonia, l'estructura vertical horitzontal ens remetent a un estat d'innocència primigeni que l'art busca per desempallegar-se dels academicismes i l'excés retòric. L'exercici damunt paper de **Günther Förg**, geomètric i decoratiu, dialoga amb dues grans tradicions: el racionalisme arquitectònic i l'abstracció americana. En les pintures aquí presentades de **Vall Palou** la cultura mediterrània se'ns fa ben present, més a prop de la fertilitat de la terra i dels instints, amb colors terrosos i fruitosos i amb un ritme jovial i dansarí, de dripings i escriptures no- sígniques.

En resum, la pintura de **Vall Palou**, que s'inaugurà com molts d'aquests artistes en la reinvençió i reivindicació de la pintura en els anys vuitanta, ha prosseguit en recerques pròpies, amb una gran intensitat, dedicació i aïllament, fins a anar sumant amb veu pròpia les diverses tradicions i estils que l'art ha anat procurant al llarg d'aquests anys. El resultat prominent d'aquestes recerques es mostren en diàleg amb les obres del fons de la Fundació i, d'una manera especial, en les pintures recents que s'exposen com un únic fris en la nova sala de la Fundació. Amb un virtuosisme atemperat i a moments exultants, la força pictòrica de Vall Palou assoleix una gran riquesa expressiva, de curosa llibertat formal, alhora que de reconeixible classicisme en els guanys de la pintura de la modernitat.

Vicenç Altaió, poeta i crític d'art.